

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1003

гр. София, 04.02.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57
състав, в закрито заседание на 04.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

като разгледа дело номер **9007** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на осн.чл.284-285ЗИНЗС вр.чл. 52 ЗЗД

По делото е проведено едно заседание.Видно от протокол от 02.12.2018г. в ОСЗ адв. С. Т.,САК е отказал да конкретизира исквата си молба, която за съда е неясна, доколкото хаотично са цитирани законови разпоредби и са правени общи теоретични разсъждения. Вместо да прекрати делото съдът го насрочи за разглеждане с идеята тези неясноти да бъдат отстранени в първото заседание, за което няма законова пречка. В ОСЗ адв. Т. отказа да посочи какви точно са исканията му, какво ще установяват свидетелите му. Вместо това заяви, че вече всичко си е написал и поиска отвод на съда, на прокурора и оспори наличието на юридическо образование на юристконсулта, представляващ отсрещната страна. Въпреки твърденията му, че съдът не е чел исквата молба и други абсурдни за съда искания, като например определения със заповед на ответника процесуален представител да доказва в зала юридическото си образование, съдът реши да продължи да гледа делото, като отдаде „емоционалното“ поведение на адв. Т. на моментно състояние. В следствие обаче същият депозира молба за поправка на протокола, за да установяваме размяна на реплики между адвоката и съда, които нямат никакво отношение с предмета на делото, така както са формулирани. По друга искова молба/ съвсем друго исково производство/, по която вече му е дадено писмено указание да конкретизира и уточни исканията си, за да се определи предмета на спора, адв.Т. вместо да направи това, е депозирал жалба за бавност. Доколкото съдът е длъжен да осигури на ищеца право на справедлив процес, както и равнопоставеност на страните, а в настоящия случай е тежко нарушена възможността за комуникация между съда и адвоката на ищеца, то самоотвод е единственото възможно решение според съда. И за да се избегне всякакво съмнение относно безпристрастността на съдебния състав и на основание чл. 22 ал. 1 т. 6 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК счита, че следва да се отведе от разглеждане на делото. Изхождайки от субективното си отношение към страните,

съдията-докладчик се чувства безпристрастен. От друга страна, следва да се държи сметка не само за собственото отношение на определения съдия към страните, но и за впечатлението на безпристрастност на съда, което би оставил у тези страни, а и у обществото, ако разгледа и реши спора. Ето защо, с оглед избягване на всякакво съмнение за възможно съществуване на необективност при разглеждане на спора, следва да бъде направен самоотвод.

Така мотивиран и на основание чл.22, ал.2 ГПК и чл.151 ГПК във връзка с чл.144 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Отхвърля искането за поправка на протокол от 06.12.2018г.

ОТСТРАНЯВА се от разглеждане на адм. дело №9007/18г. по описа на Административен съд София-град.

ДЕЛОТО да се докладва на административния ръководител на съда за определяне на друг състав.

Определението не подлежи на обжалване. Съдия: